

fundos, & fructus esse communes. Si ergo alij forent agricolæ, alius esset modus & facilior: sed cum ipsi sibi laborent, ea quæ ad possessiones attinent, plures præbent difficultates. Nam si in fruendo & laborando non sint pares, necesse est inculcationes existant, contra fruentes quidem & confumentes multa, parum vere laborantes, ab his qui minus confument, & multam laborant. Omnino autem conuictus, & communitas rerum humanarum omnium difficilis est, & maximè in his rebus. Probant autem eorum qui vnà peregrinantur societates: quorum plerique ferè dissident inter se de paruis vilibusque rebus offensi, nos quoque ministris illis plurimum irascimur, quibus maximè vtimur ad circulatè famulam. Communes igitur habere res, has & huiusmodi altas continet difficultates. Eo autem modo quo nunc fit, si insuper moribus & moderatione legum rectarum honestetur, non parum distabit, habebit enim vtriusque commoda, dico autem vtriusque videlicet, eius quod communes sint res, & eius quod propriæ. Oportet enim omnino vt res sint propriæ, sed quodammodo communes. curæ enim diuise inculcationes adinuicem non parient: imò proficiant, vt potè ad propriam vnoquoque sedulo incumbente: at verò per virtutem erunt ad vsum (vt est in proverbio) quæ sunt amicorum communia. Est autem etiam nunc quibusdam in ciuitatibus in hunc modum subscriptum, ne puteur impossibile, & præcipue in iis que bene gubernantur, aliqua sunt, aliqua esse possunt, propria enim sua quisque possidens, partim vtilia facit amicis, partim vtitur communibus, vt in Lacedemone seruus vtitur vicissim, tanquam forent vniuscuiusque: & præterea equis, & canibus, & vehiculis. Patet igitur esse melius vt propriæ sint res, sed vsu facere illas communes. quæadmodum autè hoc fiat, legislatoris erit prouiso. Est fanè inenarrabile, quâtu interfit ad voluptatè, cõsiderare aliquid esse propriû sui. nõ. n. frustra quisque ad seipsum amicitia habet, est verò id naturale. Sed cum amatio sui repreheditur, nõ illud reprehenditur, quia se amet, sed quia magis quam oportet se amat: quæadmodum amatio pecuniarû. nam amant omnes, vt ita dixerim, talia. Atqui & largiri,

A και τῶν κερταῖς κοινοῖς. ἐτέρον μὲν οὐκ ὄντων τῶν γεωργικῶν, ἄλλος αὐτῶν ἔπος κῆράων ἂν ἦν δι' αὐτοῖς διαπονοῦντων τὰ πλεῖστα τῆς κτήσεως, πλείους αὐτῶν περὶ ἐπιχειρήσεως, καὶ γὰρ ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις μὴ γινόμενον ἴσον, ἀλλ' αἰτίων, αἰσθητῶν ἐργακλήματα γίνεσθαι πρὸς τῶν ἀπολαύοντων ἢ λαμβάνοντας πολλὰ, ὀλίγα δὲ πονοῦντας, τοῖς ἐλάττω μὲν λαμβανούσιν, πλείω δὲ πονοῦσιν ὅλας ἢ τὸ συζῆν καὶ κινῶναι τῶν ἀνδραπικῶν πρῶτον χαλεπῶν, καὶ μέγιστον τῶν τοιαύτων διηλύσει δὲ αἰτῶν συναποδύμενον κοινανίαν. σχεδὸν γὰρ οἱ πλείους διαφορῶμενοι, ἐν τῶν ἐν ποσὶ, καὶ ἐν μικρῶν πρὸς κρούοντες ἀλλήλοισι. ἐπὶ δὲ τῶν ἀναπόνητων τούτοις μέγιστα πρὸς κέρους μέρους, πλείω πρὸς χροῖματι πρὸς τῆς διακονίας τῆς ἐγκυκλίου, τὸ μὲν ἔν κοινᾷ ἔῃ τῆς κτήσεως, ταύτας τε καὶ ἄλλας ταύτας ἔχει δις χειρίας, ὃν δὲ νῦν ἔσπον ἔχει, καὶ ὀπτικομηθῆν ἠθεσι καὶ ταῖς ἐν νόμων ὀρθῶν, οὐ μικρὸν αὐτῶν διενέγκει. ἔξει γὰρ τὸ ἴδιον ἀμφοτέρων ἀγαθόν, ἔχει δὲ τὸ ἐξ ἀμφοτέρων, τὸ ἐν τῶ κοινῶν ἔῃ τῆς κτήσεως, καὶ τὸ ἐν τῆ ἰδίας. δεῖ γὰρ πῶς μὲν ἔῃ κοινᾶς, ὅλας δὲ ἰδίας. αἰ μὲν γὰρ ὀπτικῶν ἐπιδημιῶν, τὰ ἐγκλήματα πρὸς ἀλλήλοισι, οὐ ποιήσεσσι, μέλλον δὲ ὀπτικῶν σισισιν, ὡς πρὸς ἴδιον ἐκείνους πρὸς ἐρβῶντος, δι' ἀρετῶν δὲ ἔσει, πρὸς τὸ χεῖρται καὶ πῶς παρεμῶν, Κοινᾷ τὸ φίλων, ἔσει δὲ καὶ νῦν τῶν ἔσπον τῶν ἐν ἐνίας πόλεσιν ἔτιος ἴσων γεγραμμένων, ὡς ἐν ἀδύνατον, καὶ μέγιστε ἐν πῆς κελῶς οἰκουμένης, τὰ μὲν ἔσει, τὰ δὲ γῆρας ἂν ἰδίαν γὰρ ἔκαστος πῶς κτήσιν ἔχων, τὰ μὲν, χροῖματι ποιεῖ τοῖς φίλοις, τοῖς δὲ χροῖματι ὡς κοινῶς, ὅς καὶ ἐν Λακεδαιμονίᾳ, τοῖς τε δούλοισι χροῖματι τοῖς ἀλλήλων, ὡς εἰπὼν ἰδίους, ἐπὶ δὲ ἴπποις καὶ κυσὶ, καὶ δυνάστων ἐφοδῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ πῶς χροῖματι. φανερόν τίνω ὅτι κέλπον, ἔῃ μὲν ἰδίας τῆς κτήσεως, τῆ δὲ χροῖματι ποιεῖν κοινᾶς, ὅπως δὲ γίνονται τοιαύται, πῶ νομοθέτου τῶν ἔργων ἰδίων ὄσιν. ἐπὶ δὲ καὶ πρὸς ἠδῶν νῦν ἀμύθητον, ὅσον διαφέρει τὸ νομίζεσθαι ἰδίων πῶς, μὴ γὰρ οὐ μέγιστον πῶς πρὸς αὐτῶν ἔσει, φέρεται δικηῶς. ἔσει ἔσει φιλοῦσι γὰρ πάντες, ὡς εἰπὼν, ἔκαστος τῶν τοιαύτων. ἀλλὰ μὲν καὶ τὸ χροῖματι καὶ βουδῆσται

ἡ δὲ τῶν φίλων ἔσει

βουδῆσται